

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Værker i Mindeudgave

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 447. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang03val-shoot-idm140687569720944/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

og hvide Tariatansnederdele — : nu blir det mig dog for hedt med den Gamle. Frøken Frederikke trak sin teologiske Student ud paa Trappen til Afkøling . . .

Da Familien kom hjem, vilde Hr. Gravesen endnu have Toddy. De tre hjemmeblevne Frøkner kom tilsynse i Natnet og Sengetæpper for at høre Beretning og faa et Glas med. Hr. Gravesen var saa bevæget, at han kaldte sin Kone for „Lise-Mo'r“, og Fru Gravesen havde Taarer i Øjnene. Hun sad og saå paa sine seks.

Ved saadanne højtidelige Lejligheder kælede Fru Gravesen jo dog for det stille Haab, om „en brav Mand“ ikke alligevel skulde finde et af hendes Pigebørn.

„Pigebørnene“ satte „den Gamle“ Studentehuen paa, og Frøken Amalie sad paa Skødet hos „Støderen“ :

Det blev til „en lille Dans“, før Hr. Gravesen vidste af det.

De næste Dage skulde Indbydelserne bestemmes; hver af Frøknerne havde sin Liste i Notebøger og paa Nodehefter, op og ned ad Trappen gik det, mens Dørene smækkede. Der var aldrig Fred ved Gelænderne.

— Gud, naar Amalie bare faar alle sine med, skingrede det fra anden Sal.

— Hm, vi skal maaske ha' alle dine „Kirkesangere“, sekunderede Frøken Frederikke.

— Du maatte vist være glad til, Frederikke, haaned Frøken Amalie fra Stuen.

Dørene smækkede. Fru Gravesen sad i Spisestuen i Stue-Etagen. Hun vidste allerede hverken ud eller ind :

— Det værste bli'r Opvartningen, sagde hun.

— Theodora bli'r i Køkkenet, afgjorde Frederikke Spørgsmaalet om Serveringen. Fru Canth kan vel nok laane os sin Stuepige — som hun bli'r fodret med Billetter paa „Bladet“ . . . Og saa ta'er vi forresten en Lejerjener, sluttede Frøken Frederikke.

— Ja, ja, sukkede Fru Gravesen. Hun tænkte kun paa „alle de fremmede Øjne“ paa sine Ting. Der bliver noget ruineret i et Hus i otte og tyve Aar, og svært er det at faa fornyet: Ja, ja, sagde hun. Fru Canth véd